

El pare Cardona: un exemple del monjo d'avui

Dm, 21/09/2010 per Catalunya Religió

(Bernat Vivancos -Escolania de Montserrat) El pare Josep Maria Cardona, que molts hem conegut com a "Pep", ha estat a dins i a fora del Monestir de Montserrat una persona estimada, valorada, un amic entranyable, un monjo proper. Estimava i es feia estimar.

D'ell en podria destacar moltes virtuts, molts records, viscuts i conviscuts any rere any, des d'un onze de setembre que em va rebre, a l'edat de 10 anys, a l'Escolania de Montserrat, fins a veure'm, 25 anys més tard, dirigint els mateixos escolans que ell tant estimava.

Deixant de banda aspectes més personals, m'agrada destacar avui una vessant seva que he admirat i que admiro: era un home que contagiava bonhomia, serenor, pau d'esperit, et feies seu el seu afecte. Com a monjo, com a home d'església i creient convençut que era, sabia fer propera la fe a molta gent que potser n'estava al marge. Què vull dir amb això? Doncs que ell sabia transmetre en tot moment el cantó més humà i més comprensiu de l'Església, distanciant-se d'una església que sovint jutja en comptes d'exemplificar l'amor veritable. Amics d'àmbits ben diferents han trobat en la persona del pare Cardona una orelleta que escoltava i que era propera, una manera de fer i pensar moderna però arrelada, lliure però no pas orfe de compromís.

Els últims dies de la seva malaltia ens ha estat en tot moment un nou exemple. Ara d'aquesta fe viva i alegre que tants desitjaríem tenir. Vivia la mort i la fe amb una naturalitat sorprenent.

Un exemple, doncs, per a dubtosos, per a porucs, per a incrèduls... però també un exemple per a creients, per a aquells que sovint entaforem el missatge cristià en un pou poc lúcid. Un exemple, en definitiva, que contagia, i que a molts ens ha fet sentir més cristians i més persones.

Bernat Vivancos

Director de l'[Escolania de Montserrat](#)